

# Att leva tillsammans med Engelsk Springer Spaniel!



Det är lätt att bli förälskad i dessa underbara hundar med sin silkeslena päls och vackra behäng utgör dom ett vackert blickfång och vem kan motstå ett par bedjande spaniel ögon. Jag föll som en fura för denna ras, visst har dom ett vackert yttre men det är deras temperament, personlighet och energi som har fått kärleken till rasen att uppstå.

Det viktigaste för mig som hundägare är att ha kul med mina hundar, det är min fritid jag spenderar med dessa goa vänner. Det är det som ger mig energin över till allt annat som får mig pigg och på gott humör även om det varit en tuff dag på jobbet.

Det viktigaste för en springer spaniel och troligtvis för vilken hundras som helst är flocktillhörigheten att få räknas med få en varm bädd mat, kärlek och trygghet. En Engelsk Springer Spaniel är en underbar hund som fungerar utmärkt i familjelivet med sitt lättsamma temperament. Dom är lätta att lära känna, trogna sina människor men inte reserverade för främlingar, dom viftar glatt på svansen oavsett vem som kommer fram för att hälsa.

Jag har två Engelska springer spaniels en hane Malte och tiken Bim som jag adopterade när hon var 6 år bägge är nu 10. Bim älskar sina mjuka bäddar att gotta in sig gärna under en filt precis intill människorna i sin närhet. Hon är en riktig kelgris som gärna ligger inomhus och har koll på köket. Man kan få sig en förnärmat blick ibland när man försöker få med henne ut.. varför vara utomhus i fukt o kyla när man kan vara inomhus i värmen med köket under vakande uppsikt. Men när Bim väl kommer ut är det fullt ös. Hon är fylld av ren glädje när hon o Malte busar runt, hämtar pinnar, jagar ta fatt och rätt som det är tar hon sig några glädjevarv runt huset medan Malte förvånat tittar och undrar vad det är som händer. ”vadå skulle inte vi leka” tycks han undrande fråga. Bim hon är en ljuvlig liten tik som har tagit en självklar plats i familjen och att i dag se denna till en början så försiktiga tik ta för sig av livet och ger mig som matte fantastisk mycket tillbaka.

## BIM



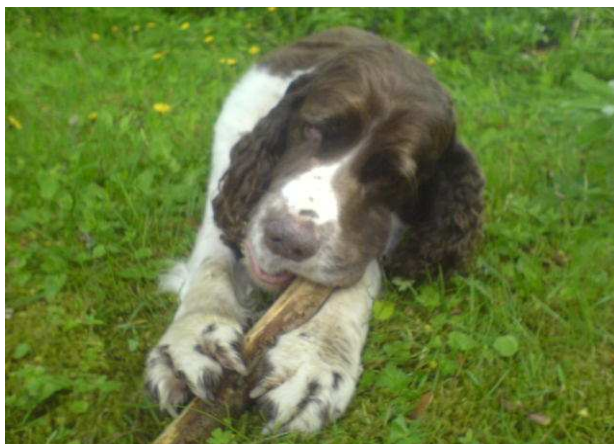


Man kan undra vem som tröttnar först ☺

Min Malte är min stora hundkärlek, som en riktig buse kom han vid åtta veckors ålder in i mitt liv och med alla sina upptåg har han genom åren varit min stora aldrig sinande glädjekälla. Man behöver aldrig fundera på var Malte befinner sig för där matte är där är också Malte, om jag går in i ett annat rum så följer min hundpojke efter som en skugga, skulle jag av någon anledning stänga dörren med honom på andra sidan sätter han sig utanför med ett förvånat uttryck i sitt ansikte. Han är en oerhört energisk men trogen liten hund som så gärna vill vara till lags.

Malte älskar spårarbete i alla dess former, alla viltspårs domare och kursledare har sagt att han är oerhört noggrann i sitt sökarbete men är för explosiv "du måste dra ner på tempot". Sagt o gjort, jag som matte började cykla, springa, simma med Malte på morgonen inför spårarbetet för att han skulle ha gjort av med överskotts energin men inte tröttade detta ut Malte. Det var bara att inse att trötta ut honom genom fysisk motion var en omöjlig uppgift. Malte har idag vid tio års ålder lugnat ner sig men han är en ivrig hund som älskar sina skogsturer, han nästan steppar när han ser att vi ska ut och innan jag hunnit ut genom dörren har han flera gånger tagit sitt koppel i munnen. Hade han kunnat prata skulle han sagt åt mig att skynda på, vad är det som tar sån tid matte!?

## MALTE





Så var det detta med vatten vad ska man göra med alla dessa bäckar och andra vattenhål på skogsturen eller promenad om inte hoppa i snabbt innan matte hinner stoppa oss eller sjunka ihop i pölen så magen får lite svalka. Bim brukar plocka med sig en sten eller två och stolt bära hem skatten till sitt eget lilla "stenröse".



Den största glädjen jag kan ge mina hundar det är nog en tur till hundbadet vid havet.  
Där kan dom rasa runt under högljudda glädjetrytningar med varsin pinne eller vad  
dom nu kan hitta i munnen.



Man ska vara medveten om att det är mycket pälsvård, men det är inte svårt att själv lära sig vardagstrimningen. Jag har gått en trimkurs som min lokala springer spaniel klubb anordnade och trimmar därför mina hundar själv. Men även om det man inte gör det så krävs det att man regelbundet borstar igenom pälsen som annars lätt tovar sig. Deras långa vackra behäng under mage, på ben o öron drar till sig kvistar o annat som lätt trasslar in sig. Regelbunden frisering gör pälsen mer lättjobbad. Öronen bör man vara extra noga med att trimma då dom annars lätt täpper till med öronproblem som svamp och infektion som följd.



Karda, kam, sax och effileringsax klarar man sig bra när man har en springer i familjen, själv har jag även köpt en klippmaskin.

Springern älskar fart o fläkt, övningar där dom får jobba med sin näsa ger ett väldigt positivt gensvar. Söka godis gömda i naturen tycker Malte är jätteskoj, Bim däremot tycker Malte kan leta upp dom o hon kan äta dom han hittat ”man är väl en smart springer tjej som låter pojkarna göra jobbet”.



Med en springer spaniel kan man dessutom göra många roliga apporteringsövningar. Jag brukar använda flera dammisar samtidigt när jag tränar apportering. Dels för att förlänga övningen och koncentrationen och göra momenten lite svårare, dels för att få in minnesträning. Eftersom jag för det mesta har bägge hundarna med blir det dessutom bra passivitetsträning då dom får sitta o titta när kompisen jobbar vilket kan vara nog så jobbigt. En av övningarna tar jag hunden i koppel går en liten promenad kanske 25 - 50m och slänger ut 2 dammisar under promenadens gång på olika ställen längs stigen och kacklar som en höna (el liknande). När vi nått slutet på promenaden sätter jag hunden ner tar ögonkontakt och visar med en armgest åt vilket håll och säger ”sök apport”. Dom ska sedan leta upp en åt gången komma till mig o lämna av den, få ett kommando till med ”sök apport” och leta upp nästa o lämna av. Den andra övningen går till på liknande sätt men då sitter hunden o väntar vid en öppen plats ex fält el liknande jag går ut en bit slänger iväg tre dammisar åt olika håll kacklandes som en höna, går tillbaka till hunden och skickar ut honom/henne för att ”söka apport” en i taget ska hämtas – lämnas - ut igen efter nytt kommando och så vidare.. Min hundar tycker dessa övningar är jättekul och man kan ju variera på mängder av olika sätt.

Springern jobbar i cirklar när dom söker på sitt apportfält, det är fascinerande att se hur dom söker av för att finna sitt ”byte” Bim är väldigt strukturerad men behöver mitt stöd på ett annat sätt än Malte, hon tittar ofta bakåt för att få bekräftelse då uppmuntrar jag henne med ett ”sök apport” och visar med en armrörelse åt vilket håll hon ska. Malte han drar järnet och tenderar att slarva eftersom han är så ivrig och att kolla upp vad matte har för sig har absolut inte tid med.

Viltspårskurser har jag gått med bägge två och dom gör det med stort intresse o iver. Det finns många klubbar och föreningar som runtom i landet arrangerar detta. Själv har jag både gått med min springerklubben och de senaste åren med västra taxklubben det är en fin gemenskap hundar av varierande ålder och raser, jag kan varmt rekommendera dessa kurser. Kursledarna var viltspårdommare och var väldigt positiva till att ha med olika raser på kurserna för att kunna ge en rättvis bedömning vid viltspårsproven då olika raser jobbar på olika sätt.

Det finns givetvis massvis av annat kul man kan göra med sin springer, agility personsök, lydnad mm ja listan kan göras lång. I Springerklubben kan man få kontakt med sin lokala klubb där man kan träffa andra springer ägare för råd och aktiviteter, mycket bra även för den nya springerspaniel ägaren. Likaså Svenska spaniel och retriever klubben arrangerar sammankomster och kurser.



En springer spaniel har kanske inte ett knivskarpt intellekt, dom tänker o handlar med hjärtat. Många människor som jag stöter på upplever nog att dom ger ett lite "yrt" intryck men det är det som gör dom så charmiga när dom med liv o lust på sitt lite fladdriga springer sätt ger sig i kast med en uppgift jag bett dom göra. Det är inte svårt att få dom dit man vill om man har en god motivation, kanske är det bara en glad belönande röst eller godis som är Bims stora morot till att göra något. Dom har en mjuk insida lätta att göra ledsna om man inte hanterar dom med mjuka metoder.



Avslutningsvis kan jag inte låta bli att citera ett utdrag ur tidningen hundsport (text Åsa Lindholm 6/1993)

*”Har man bara för avsikt att äga en hund under sin livstid, men ändå vill ägna sig åt flera grenar inom hundsporten är den Engelska springerspanieln ett utmärkt val. Rasen präglas av ett yttre utan extrema överdrifter och ett glatt tämligen okomplicerat inre.*

*Även hos de mest utpräglade sällskapshundarna är det förvånande hur många gånger det räcker med att skrapa på ytan för att den inneboende talangen för stötande och apportrande jakt ska slå ut i full blom. Springerns lättlärdhet, samarbetsvilja och önskan att vara till lags gör den väl lämpad också för lydsträning, bruksarbete och agility.”*



Två trötta springer spaniels som tar sig en tupplur på gräsmattan.

Tack för ordet  
Malte o Bims matte Andrea.